

EN UNDERLIG METODE

Av Ottar Strømme

Rett før fellesferien skreiv jeg en artikkel til Arbeiderbladet hvor jeg imøtegikk en del påstander som journalist Bjørn Hansen kom med i en omtale av boka «Den hemmelige hæren» i samme avis. Den 15. juli trykte Arbeiderbladet min artikkel og en ny artikkel av Bjørn Hansen, som angrep mine kommentarer med nye og gamle påstander. I tillegg kunne Hansen innkassere en liten seier fordi han klarte å arrestere meg i en liten unøyaktighet.

Jeg skreiv en ny artikkel til Arbeiderbladet hvor jeg dokumenterte at Bjørn Hansen bl.a. farer med sitatfusk for å få terrenget til å passe kartet hans. Denne ble nekta tatt inn i Arbeiderbladet. Jeg kan av plasshensyn ikke gjenta hele innlegget her, men skal bare kort sitere et avsnitt som viser hvordan hovedpunktet til Hansen – en påstand om at forsvarsminister Monsen avvika den hemmelige hæren i 1937 – bygger på en fullstendig radbrekking av opplysninger som han har henta fra boka «Den hemmelige hæren»:

Bjørn Hansen gjentar også sin påstand om at Monsen fikk «nyss om planene i 1936», og at han deretter avskaffet «ordningen». Nå er mitt poeng at de planene som Monsen snakket om i Stortinget i 1948 ikke kan være hele planen, hvis vi skal tro Monsen på hans ord. Det ville også

Arbeiderbladets lesere ha fortstått hvis Hansen hadde sitert Monsen nøyaktig. Monsen sier nemlig at «Det var 5 slike kompanier ...» og «Denne hærstyrke ble senere utvidet med deler av Romerike og Ringerike». Men det er nå dokumentert uten fnugg av tvil at den hemmelige hæren i 1936 besto av 136 kompanier og at den eksisterte over hele landet. Jeg har også pekt på at Monsens uttalelse sannsynligvis har vært myntet på den spesielle ordensvernsheten «Oslo Ordensvern», som netteopp besto av soldater fra Romerike, Ringerike og Oslo, og i 1936 utgjorde 25 kompanier, og som på denne tida blei omorganisert (se «Den hemmelige hæren» s. 133).

Monsens uttalelse i Stortinget i 1948 er i seg sjøl et bevis på at Monsen på det tidspunktet (i 1948) enten ikke kjente til hele ordningen, eller ikke ønsket å offentliggjøre hele ordningen hvis han kjente til den. Dermed må vi ha lov til å undre oss over at Hansen kan slå så udiskutabelt fast at Monsen kjente til hele ordningen, og ikke bare det, men at han til og med var den som var ansvarlig for at man gikk vekk fra ordningen med å ta «upålitelige» ut av avdelingene på forhånd. Her er det mange påstander, Bjørn Hansen, men lite med bevis.